(A)

[1]आमयिता-त्री,	आमिमयिषिता-त्री ;
[B]आमयन्-न्ती,	आमिमयिषन्-न्ती ;
आमयिष्यन्-न्ती-ती,	आमिमयिषिष्यन्-न्ती-ती ;
आमयमानः,	आमिमयिषमाणः ;
आमयिष्यमाणः,	आमिमयिषिष्यमाणः ;
[2]आन्-आमौ-आमः ;	—
आमितम्-तः-तवान्,	आमिमयिषितम्-तः-तवान्,
आमः, आमयः,[3]	आमिमयिषुः ;
आमयितव्यम्,	आमिमयिषितव्यम् ;
आमनीयम्,	आमिमयिषणीयम् ;
आम्यम्,	आमिमयिष्यम् ;
ईषदामः, दुरामः, स्वामः ;	
आम्यमानः,	आमिमयिष्यमाणः ;
आमः,	आमिमयिषः,
आमयितुम्,	आमिमयिषितुम् ;
आमना,	आमिमयिषा ;
आमनम्,	आमिमयिषणम् ;
आमयित्वा,	आमिमयिषित्वा ;
समाम्य,	समामिमयिष्य ;
आमम् २, }	आमिमयिषम् २ ; }
आमयित्वा २, }	आमिमयिषित्वा २ ; }

---

1. अमन्तत्वेन मित्त्वं तु न । 'नान्ये मितोऽहेतौ' (ग. सू. चुरादौ) इति निषेधात् । स्वार्थे णिचि परतः ज्ञपादिपञ्चकव्यतिरिक्ताः मितो न भवन्तीति तदर्थः ।

2. 'मो नो धातोः' (8-2-64) इति नत्वम् । न चात्र स्थानिवद्भावः–'पूर्वत्रासिद्धे—' (वा. 1-1-58) इति तन्निषेधात् ।

3. औणादिकः अयच् । रोगः ।

A अस्य धातोश्चुरादिपाठात् शुद्धधातोरेव रूपाणि । अजादित्वात् यङ् न ।

B 'द्रागामयन् विचटदस्थिकयाऽथ मुष्ट्या प्रास्फोटयत् तमजितोऽपि स घाटिताङ्गम् । दिष्ट्यैष हिंसयति देव्यममुं युधीति संमोदमर्जयति घोषति नाकिलोके ॥' धा. का. 3–39.